

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, în cauza penală prindu-l pe

*Ceban Alexandru XXXXX, născut la XXXXX,
originar în XXXXX și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 03.07.2019-09.12.2019;

2. instanța de apel: 26.03.2020-09.12.2020;

3. instanța de recurs: 05.11.2020-17.02.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2019, Ceban Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Ceban Alexandru, la 17 mai 2019, aproximativ ora 02:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, profitând de faptul că nu este văzut de nimeni, a pătruns în casa de locuit închiriată de cet. Jahn Gunther Anja Helena, amplasată în mun. Chișinău, str. Ciprian Porumbescu 12, de unde pe ascuns a sustras o trotinetă de model „Stiga” la preț de 1 500 lei; 15 sticle de bere marca „Stella Artois” la preț de 25 lei fiecare; 4 sticle de vin de marcă necunoscută, la preț de 100 lei fiecare, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i

părții vătămate Jahn Gunther Anja Helena un prejudiciu material în sumă totală de 275 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului Ceban Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Ceban Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3.1. În motivarea cerințelor sale a indicat că, instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă neechitabilă, prea aspră conform circumstanțelor speței. Totodată, la caz, în privința inculpatului există o serie de circumstanțe atenuante: inculpatul din start a conlucrat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina integral, infracțiunea este catalogată ca mai puțin gravă, ulterior nu a mai comis careva infracțiuni (dându-și seama de gravitatea acțiunilor comise), sincer s-a căit de cele comise, partea vătămată a menționat că nu are pretenții față de inculpat și că pedeapsa închisorii este prea aspră, lipsa acțiunii civile, lipsa a cărorva prejudicii morale, nu face parte din careva structură criminală.

La fel, a indicat că, lipsa inculpatului de la judecarea cauzei în cadrul instanței de fond nu se poate impune în vinovăția inculpatului, or, acesta nu a cunoscut faptul că are loc judecarea cauzei penale în privința sa, nu a fost citat/înștiințat legal de către organele statului, iar faptul că a fost pornit dosar de căutare se datorează organului de poliție, care nu au efectuat obligațiunile corespunzătoare de găsim/înștiințare a cet. Ceban Alexandru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, apelul declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului Ceban Alexandru, a fost respins ca nefondat.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel examinând materialele cauzei penale a conchis că, legalitatea și temeinicia sentinței este contestată în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se de a aplica inculpatului Ceban Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, Colegiul penal a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a notat că acțiunile inculpatului Ceban Alexandru au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”. Totodată, din materialele cauzei rezultă că inculpatul s-a eschivat de a se prezenta la ședința de judecată în instanța de fond, acesta fiind anunțat în căutare, iar cauza penală a fost examinată în lipsa acestuia, la faza urmăririi penale și în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, sincer s-a căit de cele comise.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța de apel a reținut în privința inculpatului circumstanța atenuantă – recunoașterea vinei, iar în conformitate cu art. 77 Cod penal a fost reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză (*f. d. 44-45*).

În acest context, Colegiul penal analizând solicitarea apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, a remarcat că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal, urmează a se ține cont atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

În consecință, instanța de apel a respins solicitarea apărării, indicând în acest sens că pedeapsa solicitată este una prea blândă și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale, reieșind anume din caracteristica inculpatului Ceban Alexandru, și anume că dânsul anterior a fost judecat, însă careva concluzii nu a făcut și nu a pășit pe calea corectării și adoptării unui comportament corect față de valorile sociale și relațiile sociale ocrotite de legea penală.

Totodată, s-a conchis că, la individualizarea pedepsei penale, și anume sub aspectul stabilirii celei mai aspre pedepse din numărul celor reglementate la sancțiunea normei penale incriminatorii, instanța de fond a ținut cont de gradul și caracterul prejudiciabil al faptei, care se califică ca mai puțin gravă, de faptul că inculpatul Ceban Alexandru a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit de cele comise, precum și de faptul că partea vătămată nu a formulat careva pretenții față de inculpat. Însă, aceste circumstanțe nu justifică aplicarea față de inculpat a unei pedepse non-privativă de libertate, așa cum inculpatul anterior a fost judecat, inclusiv pentru comiterea unor infracțiuni similare sau pentru alte fapte care

au relevanță pentru cauză, însă, aceste circumstanțe au influențat la stabilirea limitelor de pedeapsă aplicabile, în speță, fiind stabilit termenul de 1 an închisoare.

La fel, Colegiul penal a respins alegațiile părții apărării referitoare la faptul că lipsa inculpatului de la judecată în cadrul instanței de fond nu se poate impune în vinovăția inculpatului, or, acesta nu a cunoscut faptul că are loc judecarea cauzei penale în privința sa, nu a fost citat/înștiințat legal de către organele statului, or, instanța de fond a luat toate măsurile legale pentru a asigura prezența inculpatului la ședința de judecată, mai mult ca atât, ultimului i s-a înmănat copia rechizitoriului, respectiv, ultimul cunoștea despre faptul că dosarul penal intentat în privința acestuia urmează a fi remis în adresa instanței de judecată pentru a fi examinat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, cu pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatului Ceban Alexandru să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În susținerea cerințelor sale, recurentul susține că, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă neechitabilă, care nu corespunde circumstanțelor speței, de vreme ce prin aplicarea celei mai aspre sancțiuni, nu a fost luat în calcul cumulul de circumstanțe atenuante.

La fel, în opinia recurentului, instanța de apel neîntemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, fără a ține cont de faptul că, la stabilire categoriei și termenului pedepsei, urmează a se ține cont de persoana celui vinovat, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia și nemijlocit, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a respinge prezentul recurs ca inadmisibil, deoarece nu sunt indicate concrete erori de drept, iar instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și ținând cont de cele expuse în referință de către procuror, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de către recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, recurentul a mai invocat drept temei și art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei inculpatului, susținând că instanța urma să numească ultimului o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

Subsecvent, instanța de recurs menționează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal indică că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului Ceban Alexandru, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea aspră și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina, precum și faptul că anterior, inculpatul a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Prin urmare, Colegiul penal ține să sublinieze faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra solicitării de a înlocui sancțiunea sub formă de închisoare cu muncă neremunerată în folosul comunității, fiind expuse clar motivele, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă

aplicându-se în conformitate cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Ceban Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *16 martie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan